

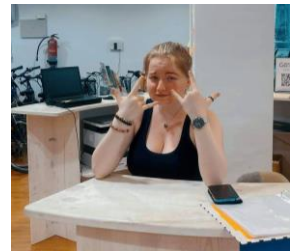

Kateřina Týmlová, TourPoint, Španělsko

Když jsem dostala od SPŠE Plzeň, kde studuji Elektrotechniku – IoT, nabídku zúčastnit se programu Erasmus+, ještě jsem netušila, že se tím splní mé tajné přání navštívit Španělsko. Už vůbec jsem netušila, že můj čtyřtýdenní výlet do Valencie započnu v den svých osmnáctých narozenin, a že je tak oslavím s Bohemia sektem a bonboniérou na letišti.

Jelikož je Španělsko proslulé jako anglicky spíše nemluvící země (a to se nám všem ostatně pak potvrdilo), bylo pozitivní dostat pracovní pozici ve valencijském TourPointu. Je to místo, kde jsou turistům pronajímány elektrické koloběžky a kola, nebo uschována jejich zavazadla. Všichni pracující proto hojně využívají angličtinu, španělštinu, francouzštinu a italštinu. Domluvit se s kolegy tak bylo snadné.

Kolegové a později kamarádi v TourPointu pochází z různých koutů světa (Itálie, Argentina, Peru, Rusko). Poznala jsem tak z vyprávění, jak to chodí různě ve světě a nakazila se chutí objevovat. V práci panovala vždy uvolněná nálada. Musím říci, ačkoliv jsme každý z jiné kultury, je krásné poznat, že smysl pro humor vždy přesahuje hranice národů.

V práci jsem dostala potenciál zlepšit konverzaci v angličtině a věřím, že se mi ho podařilo využít naplno. Komunikace se zákazníky pro mě byl velikým přínosem. Měla jsem možnost učit se od manažera jeho marketingovým tahům. Tím jsem se naučila, jak používat psychologii, pro vytěžení co nejlepšího obratu firmy. Za to jsem programu Erasmus+ vděčná, jelikož mě také naučil, že jako zaměstnanec nikdy nemůžu žít naplněný život. Marketingové znalosti se mi budou hodit, až budu zakládat svoji vlastní živnost.

Pobyt zde ve Španělsku mi dal také velikou motivaci pokračovat v jeho studiu. Poznala jsem, jak hojně je využíváný a vnímám ho jako druhý nejužitečnější jazyk pro Evropana.

Naše čtyřčlenná skupina byla ubytována na apartmánech v budově, která je určena přímo pro studenty Erasmus+ z různých zemí. Vedle nás se vystřídali, Rumuni, Poláci, Portugalci i Češi z Ostravy. Pokoj měl každý svůj, terasu a kuchyni a ostatní prostory jsme sdíleli právě ve čtyřech. Večery jsme trávili u filmů nebo u vyprávění na terase nebo na střešní terase budovy, odkud byl nádherný výhled na v noci osvětlené centrum města. Jakožto studentku IoT mě zaujalo, že jsme neměli do budovy přístup na klíč, ale dveře byly otevírány elektronicky přes odkaz. Organizace nám zajišťovala jídlo třikrát denně: Snídaně, Obědy, Večeře a teplé nám je na apartmán doručovala donášková služba v boxech. Měli jsme možnost ochutnat nejrůznější Španělská jídla.

Díky dostatku financí jsme si mohli dovolit užívat si volný čas v muzeích, na památkách a po večerech poznávat nové lidi ve valencijských klubech. Úplně vše do centu bylo financováno z evropského grantu, včetně letenek, stravování ubytování a našeho kapesného. S ním jsme pohodlně vystačili, a ještě si zbytek vezeme domů. Samozřejmě je stáž spjatá s povinnostmi jak měsíce před odletem, v průběhu, tak po odletu, ale tyto povinnosti se dají zvládnout a daleko tuto práci kolem převyšují zážitky v zahraničí nabyté.

Stáž mě konečně naučila, že „pro jedno kvítí slunce nesvítí“ a že je velice jednoduché, kdekoliv a hned začít od znova, poznávat a plnit si své sny. Naučila mě neupínat se, být spontánní a naplno žít. Už teď, zatímco sedím v letadle zpět do vlasti, vím, že mi tyto čtyři týdny navždy změnili život a přepsaly moje hranice možností daleko za hranice mé dosavadní představitosti.